Р Е Ш Е Н И Е
№ 3425

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова
ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Я.Костов, като разгледа дело номер **8428** по описа за **2013** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление на дейността [населено място], [улица], № 115И, срещу решение от 19.07.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 4297/2013 г. от 22-ри състав на СРС, НО.
С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 310 от 01.10.2012г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] на основание чл.335 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, във вр. чл.336 ЗЕС, във вр. чл.4, ал.2 от Наредба № 6/13.03.2008 г. е наложена „имуществена санкция" в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл.335 ЗЕС, във вр.чл. 4, ал.2 от Наредбата.
В жалбата се поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, като необосновано и постановено в противоречие с материалния закон и целите на закона, при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че за да е налице нарушение на чл.4, ал.2 от Наредбата, е необходимо услугата , която предоставя Б. да е от обхвата на универсалната услуга, както и се навеждат доводи, че АНО не е констатирал дали телефонния пост на г-н Г. е първи телефонен пост с оглед изискването на чл.3, ал.2 от Наредба № 6. Не на последно място се прави възражение и за изтекла абсолютна погасителна давност . В с.з. касаторът не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът – КСР не се представлява и не изразява становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище, че касационната жалба е неоснователна и решението на Софийския районен съд следва да бъде потвърдено.
Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:
Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.
Разгледана по същество касационната жалба е частично основателна. Фактическата обстановка, приета от въззивната инстанция, е безспорна между страните и кореспондира със събраните по делото писмени и гласни доказателства.
По същество спорът е правен. За да потвърди НП районният съд е приел, че касаторът е нарушил разпоредбите на чл.335 ЗЕС, във вр. чл.4, ал.2 от Наредба № 6/13.03. 2008г., издадена от Държавната агенция за информационни технологии и съобщения /Наредбата/. Тези изводи на въззивната инстанция са правилни. По делото е установено,че касаторът е закрил телефонния пост без да отправи предупреждение за това до абоната. Съгласно чл.4, ал.2 от Наредбата в относимата му редакция към момента на извършване на нарушението, [фирма] има право да спрат предоставен достъп до обществената си телефонна мрежа и предоставянето на обществени телефонни услуги на абонати в случаи на системно закъснение в дължимите плащания или неплащане на сметки. Данни за системно закъснение в дължимите плащания или неплащане на сметки от страна на абоната Г. не се съдържат по делото, няма и такива наведени твърдения от касатора нито пред първата инстанция, нито пред настоящата. В чл.4, ал.3 от Наредбата /отм., но в сила към момента на извършване на нарушението. След изменението на Наредбата – ДВ, бр.77/02.10.2012 г. текстът на ал. 3 е възпроизведен в ал.2 на чл.4/ е въведено изискване това спиране може да бъде осъществено само след изпращане на едномесечно писмено предупреждение до абоната. Безспорно е установено, че касаторът не е отправил такова писмено предупреждение до абоната Н. Г., с което е осъществил състава на инкриминираното административно нарушение.
Неоснователни са доводите на касатора,че Общите условия, приети от абоната със сключването на индивидуалния договор, оправомощават [фирма] да прекъсва телефонния пост без отправянето на писмено предупреждение. В Общите условия е въведен задължение абонатът да заплаща дължимите суми, като при забава в плащането носи отговорност, която включва и закриването на телефонния пост. Начинът на осъществяване на тази възможност за закриване на телефонния пост е посочена в чл.4, ал.3 /отм./ от Наредбата и касаторът е следвало да се съобрази с тази подзаконова разпоредба
Настоящата инстанция намира за неоснователен и доводът на касатора за наличието на изтекла абсолютна погасителна давност респ. искането за прекратяване на производството. Видно от приложения АУАН № С-066/04.04.2012г. , нарушението е извършено на 12.05.2011г. Следователно, предвид факта, че АУАН е съставен преди 12.05.2012г. , то следва да се приеме, че същият е съставен в рамките на предвидените от чл. 34, ал. 1, б. "в" от ЗАНН срокове - тримесечен от откриване на нарушителя или едногодишен от извършване на нарушението, а НП - в рамките на предвидения от чл.

34, ал. 3 от ЗАНН шестмесечен срок от съставяне на акта. Оплакванията в касационната жалба за необоснованост на обжалваното решение по своята същност и съгласно чл. 348 от НПК не съставляват касационно основание, поради което не следва да бъдат обсъждани.
Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че решението на РС, с което е потвърдено процесното НП следва да се отмени и вместо него се постанови друго, с което се намали размера на наложеното наказание на дружеството – работодател от 2000 лв на 500лв. Задължение на органа при определяне на размера на наказанието е да посочи на какво основание приема размера на санкцията за съответстващ на тежестта на конкретното нарушение. В тази насока мотиви не са изложени в оспореното НП, а и от мотивите на РС не става ясно с какво това нарушение е по-тежко от друго такова от същия вид. Според касационната инстанция , по преписката и пред РС не са представени доказателства, които да обосновават по-висока степен на обществена опасност на това нарушение от други такива от същия вид, което е достатъчно основание за намаляване на размера на наказанието на минималния.

Водим от горното Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 19.07.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 4297/2013 г. от 22-ри състав на СРС, НО и вместо него постановява:
ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 310 от 01.10.2012г., издадено от Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] на основание чл.335 от Закона за електронните съобщения /ЗЕС/, във вр. чл.336 ЗЕС, във вр. чл.4, ал.2 от Наредба № 6/13.03.2008 г. е наложена „имуществена санкция” в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл.335 ЗЕС, във вр.чл. 4, ал.2 от Наредбата, КАТО НАМАЛЯВА РАЗМЕРА НА НАЛОЖЕНАТА ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ НА 500лв.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: